

‘Het onderlinge contact is onze meerwaarde’

Tekst: Marjolein van Woerkom
Foto: Anjo den Haan

STUDIECLUB ALBLASSERWAARD-
VIJFHEERENLANDEN BESTAAT DERTIG JAAR

Het enige wat ze dit jaar konden doen, was de leden een borrelpakket sturen om thuis op het jubileum van hun studieclub Alblasserwaard-Vijfheerenlanden te proosten. Deze club verbindt al ruim twee generaties lang cumelaondernemers in de regio met elkaar. Daar ligt ook de kracht, constateert het huidige bestuur. “We brengen al dertig jaar ondernemers samen en zijn daarom nog steeds nuttig.”

Ze hadden het als bestuur zo mooi bedacht. Begin juni zouden ze met de bus naar het Westland gaan en daar een rit op de Solex maken. Onderweg ergens stoppen, want de Solex is nu niet het meest ideale vervoermiddel voor gesprekken en daarna eten en drinken in een kas, met genoeg ruimte om elkaar te ontmoeten. Corona en de bijbehorende maatregelen gooiden echter roet in het eten. De vijf bestuursleden van studieclub Alblasserwaard-Vijfheerenlanden konden niets anders doen dan het jubileumuitje afblazen. “Het is zo jammer”, zegt penningmeester Rianne Bas. “Fysieke bijeenkomsten zijn zo belangrijk voor de verbondenheid. Een pakketje was het minste wat we wel konden doen, als steuntje in de rug. Het zijn kleine dingen om ervoor te zorgen dat het contact niet verwatert.”

bijeenkomsten leer je elkaar persoonlijk kennen, contacten worden uitgewisseld en samenwerkingsverbanden ontstaan”, aldus de penningmeester. Zitten conculega’s elkaar dan niet in de weg in zo’n studieclub? “Nee”, gaat Martin verder. “Je kunt juist van elkaar leren. Je hoeft het niet te hebben over prijzen, maar je kunt wel ervaringen uitwisselen. Waar loop jij tegenaan? Hoe pak jij dat op? Hoe ervaar jij dat? Dat is na dertig jaar nog steeds waardevol.”

VERBONDENHEID

Dat Martin ‘ja’ zei toen hij zeven jaar geleden als voorzitter werd gevraagd, was juist omdat hij zoveel waarde hecht aan die verbondenheid. “Je

‘JE HOEFT HET NIET TE HEBBEN OVER PRIJZEN, MAAR JE KUNT WEL ERVARINGEN UITWISSELEN’

Dat kan namelijk snel gebeuren. Iedereen is druk met het eigen bedrijf en om dan ook nog tijd te maken voor een bijeenkomst, dat schiet er nog wel eens bij in. Dat maakt het dus heel bijzonder dat studieclub Alblasserwaard-Vijfheerenlanden al dertig jaar bestaat. “Het is ook niet eenvoudig om iedereen erbij te houden”, geeft voorzitter Martin de Kuiper aan. “Het is trekken en sleuren. Je moet mensen persoonlijk benaderen. Vaak sturen we eerst een vooraankondiging en dan de echte uitnodiging. Meestal per e-mail, maar voor een jubileumuitje zoals dat dit jaar gepland stond, sturen we een persoonlijke kaart. Daarna is het vaak nog een appje er achteraan als reminder en in sommige gevallen ook nog bellen. Het werkt echter wel. Als je blijft volhouden, komen ze”, zegt hij. Rianne lacht: “Je leert de mensen zo wel kennen, want het zijn altijd dezelfde die zich vergeten op te geven of te laat komen.”

FORMEEL

Vorig jaar is de studieclub een officiële vereniging geworden. “We zijn een hechte club”, zegt Rianne. “Ik denk dat veel leden de meerwaarde ervan inzien. De studieclub is echt regiogericht. Door de

STUDIECLUB ALBLASSERWAARD- VIJFHERENLANDEN

Studieclub Alblasserwaard-Vijfheerenlanden werd in 1990 opgericht en heeft al jaren rond de vijftig leden. In het gebied waren toentertijd veel familiebedrijven actief en die ondernemers namen samen het initiatief om een studieclub op te richten om de sociale contacten te versterken. Oprichter was de vader van de huidige voorzitter.

Van het begin af aan werd de club formeel ingericht. Er kwam een bestuur met voorzitter, secretaris, penningmeester en algemeen bestuursleden. “Dat is nog steeds zo”, zegt voorzitter Martin de Kuiper. “Een studieclub moet je niet te los en te vrijblijvend organiseren. Dan heb je de kans dat iedereen prioriteit geeft aan zijn eigen bedrijf en dat de studieclub verwatert. Door er een vereniging van te maken, wordt het toch een soort van verplichting. Je moet jaarlijks het ontvangen ledengeld verantwoorden en doordat bestuursleden allemaal een eigen taak hebben, wordt die verantwoording nog eens versterkt.”

komt regelmatig op bijeenkomsten, je ontmoet mensen en als je er te veel bent en te veel vraagt, word je automatisch gevraagd voor een bestuursfunctie”, lacht hij. Serieus: “Ik vind het belangrijk dat zoiets als deze club blijft voorbestaan. Er zijn heel wat leden, onder wie ik, van wie hun vader ook nog lid is geweest. Mijn vader is nu 82, maar hij zou nog steeds graag mee gaan als hij kon.”

Rianne kwam in 2017 in het bestuur. “Ze dachten dat een vrouw wel eens een andere inbreng kon geven binnen het bestuur”, lacht ze. “Ik ben officieel penningmeester, maar eigenlijk een manusje-van-alles. Ik vind het leuk om dingen aan de zijkant te regelen of uitjes van begin tot eind te organiseren.”

Een uitje is gewoon heel anders dan een gewone bijeenkomst of nieuwjaarsreceptie, merkt Rianne. “Je spreekt elkaar op een ander niveau. Vaak zijn de partners mee, dus die leren elkaar ook onderling kennen. Je bouwt op deze manier echt een band met elkaar op.”

AANSPREKENDE THEMA'S

Naast de uitjes is er zowel in het voorjaar als in het najaar een bijeenkomst. “We zorgen altijd voor interessante sprekers en we kiezen de locatie altijd zorgvuldig. We houden één avond in een dorpshuis en één studieveeravond bij een collega. De nieuwjaarsreceptie houden we bij een dealer of

wet- en regelgeving ten aanzien van zzp'ers hadden, zat de zaal bomvol.”

Diversiteit is echter ook belangrijk, stelt hij. “Het gros van onze leden zit in de grond-, weg- en waterbouw. Dan kun je zeggen: we organiseren niets op het agrarische vlak, maar daarmee doe je deze leden te kort, dus organiseren we bijvoorbeeld wel een bijeenkomst over de maïsteelt. Dan zit de zaal minder vol, maar de mensen die komen, hebben interesse, dus je doet het wel ergens voor.”

‘TOEN WE EEN AVOND OVER DE WET- EN REGELGEVING TEN AANZIEN VAN ZZP'ERS HADDEN, ZAT DE ZAAL BOMVOL’

WISSELING VAN DE WACHT

Niets is echter voor eeuwig, zoals corona al laat zien. Ook het bestuur is aan verandering onderhevig. Rianne en haar man stappen uit de sector en kunnen dus geen lid van de studieclub blijven. Daarnaast zit de termijn van secretaris René Meerkerk erop. Alleen Martin en de algemeen bestuursleden Bram van der Heijden en Hessel van der Meer blijven over. Martin heeft de ledenlijst al even doorgenomen en enkele potentiële kandidaten staan op zijn lijstje om te benaderen. “We willen als bestuur een afspiegeling blijven van groen, grond en infra”, zegt hij. “Ook blijft de vrouw een belangrijke rol binnen het bestuur vervullen, dus daar zullen we op selecteren.”

Hoe de sociale functie van de studieclub in deze coronatijden verder wordt vormgegeven, weten beiden nog niet. “We hopen het jubileumuitje volgend jaar te houden, maar geen idee of dat nu lukt”, zegt Rianne. “We hebben nu wel langer kunnen sparen”, lacht Martin. “Dus wie weet waar we heen gaan.”

‘DE UITJES ZIJN BELANGRIJK. JE BOUWT DAAR ECHT EEN BAND MET ELKAAR OP’

een mechanisatiebedrijf”, zegt Martin. “We proberen ook altijd een actueel thema op te pakken. Denk aan bedrijfsopvolging, diefstal van rijplaten of timemanagement. Toen we een avond over de